

Inaugurační projev doc. Jaroslava Roha, děkana Farmaceutické fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové, 1. 3. 2022

Vaše Magnificence, vážená paní rektorko,

Vážený pane předsedo,

Rectores magnifici, spectabiles, honorabiles, vážené kolegyně, vážení kolegové, milí hosté,

Je mi velkou ctí, že před Vás dnes mohu předstoupit jako v pořadí osmý děkan Farmaceutické fakulty Univerzity Karlovy v její více než padesátileté historii. Nejprve mi dovoluji, abych jménem celé akademické obce poděkoval mému předchůdci, končícímu děkanovi panu profesoru Tomáši Šimůnkovi za jeho obětavou a neocenitelnou práci pro naši fakultu a celou Univerzitu Karlovu v předcházejících 8 letech. Měl jsem tu čest být v jeho týmu v jeho druhém funkčním období a sledovat tak z blízka jeho obrovské nasazení a vůli rozvíjet po všech stránkách naši fakultu. Jsem tedy moc rád, že přijal mou nabídku a bude se nadále podílet na vedení a rozvoji fakulty v roli proděkana pro vnitřní záležitosti, projektovou činnost a strategický rozvoj fakulty.

Každý, kdo bilancuje nějaké předcházející období, obvykle zmíní, že to nebylo jednoduché období. O druhém funkčním období pana profesora Šimůnka to však platí o to více, že se musel v celé jeho druhé polovině potýkat s důsledky celosvětové koronavirové pandemie, která významně narušila vzdělávací činnost na všech jejích úrovních, znesnadnila mezinárodní spolupráci a cestování a s ním spojenou realizaci výzkumných i vzdělávacích stáží, a paralyzovala kulturní a společenský život. Na druhou stranu nás donutila se daleko více zaměřit na rozvoj online výuky a využívání nových výukových metod, vznikla celá řada elektronických učebních materiálů, to vše můžeme využít pro další rozvoj výukové činnosti na fakultě. Pandemie nás rovněž donutila využívat nové či do té doby málo využívané komunikační metody, které nezřídka zjednodušily a zefektivnily procesy jako např. jednání a zasedání orgánů fakulty a univerzity. S praktickými následky pandemie jsme se naučili pracovat a snad můžeme být i optimističtí v tom, že se nám je podaří brzy překonat. Co však budeme překonávat ještě dlouho, jsou morální dopady, názorové roztříštění společnosti

a masivní ztráta důvěry v oficiální a vědecky podložené informace spojená se ztrátou důvěry v elity i v záležitostech zásadních pro existenci celé naší společnosti. Právě vzdělávání a vzdělanost, a fakulty a univerzity, které jsou jejich nositeli, musí hrát hlavní roli při překonávání těchto dopadů pandemie.

Když jsem před akademickou obec naší fakulty předstupoval v říjnu před volbami děkana, věnoval jsem významnou část svého vystoupení plánované výstavbě kampusu Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Po těch několika měsících, řadě jednání a intenzivní práce celého týmu, mohu konstatovat, že jsme zase o kus blíže realizaci. Právě probíhá stavební řízení a již v tomto měsíci bychom měli obdržet pravomocné rozhodnutí. Nicméně stejně jako v říjnu, tak ani nyní se netajím tím, že pro obě fakulty, potažmo celou univerzitu, bude stavba znamenat velký finanční závazek. Mým prvořadým úkolem tedy je a bude minimalizovat dopady realizace stavby kampusu na další rozvoj výukové a vědecké činnosti naší fakulty a činnosti spojené s její třetí rolí. K tomu budu potřebovat součinnost a pochopení Vás všech, celé akademické obce fakulty, protože si jistě všichni dobře uvědomujeme, jaký je stav a výhled růstu cen a na druhou stranu jaký je stav veřejných financí. Věřím, že na konci mého funkčního období společně otevřeme tolik potřebný moderní kampus, který umožní další rozvoj kvalitní výuky a výzkumu v lékařských a farmaceutických vědách na Univerzitě Karlově. Chtěl bych využít této příležitosti a znovu poděkovat profesoru Šimůnkovi, a navíc děkanovi Lékařské fakulty v Hradci Králové profesoru Jiřímu Mandákovi a celému přípravnému týmu za roky složitých vyjednávání a příprav, které se doufejme v tomto roce naplní a budeme moct zahájit vlastní stavbu.

Jsme hrdí na to, že jsme součástí Univerzity Karlovy, nejstarší, největší a nejprestižnější univerzity v České republice, a chceme i nadále dbát o její dobré jméno. V mezinárodním hodnocení vědecké činnosti na Univerzitě Karlově se Farmaceutická fakulta v Hradci Králové umístila mezi 5 vědecky nejkvalitnějšími fakultami. Ačkoli ve výukové činnosti by bylo hodnocení kvality složitější, troufám si říci, že i v ní bychom byli mezi předními fakultami v rámci Univerzity. Za to patří poděkování celé naší akademické obci. Naši absolventi pregraduálních studijních programů jsou vynikajícími odborníky ve farmacii a laboratorní diagnostice, s prakticky 100 % uplatněním na trhu práce v oboru. Pyšníme se jedním z nejkvalitnějších doktorských studií v celé České republice, s vysokou mírou studijní úspěšnosti při zachování vysoké kvality a nároků na studenty. Pravidelně získáváme projekty národních grantových agentur, získali jsme

projekty z operačních programů podporující excelentní vědu a excelentní vědecké týmy, řešíme několik projektů typu Horizon a významně jsme se otevřeli zahraničním doktorandům, postdoktorandům, i akademickým pracovníkům. V tomto trendu musíme pokračovat i nadále, musíme rozvíjet mezinárodní spolupráci, zdvojjazyčnit fakultní prostředí a vytvořit dobré podmínky pro kvalitní pracovníky z domova i ze zahraničí. Musíme se zaměřit na získávání evropských projektů typu Horizon a ERC, a vytvořit k tomu náležité podmínky.

V souvislosti s výše zmíněným jsem moc rád, že mé pozvání přijali a jsou zde dnes s námi významní představitelé spřízněných univerzit, fakult, zdravotnických zařízení a státních institucí, se kterými řešíme řadu významných vědeckých projektů, spolupracujeme ve výuce budoucích farmaceutů a laboratorních diagnostiků, a přinášíme řadu poznatků jak v základním, tak aplikovaném výzkumu. Děkuji Vám, vážení kolegové, a těším se na pokračování v intenzivní spolupráci.

Musíme si však zároveň přiznat, že přes výše uvedené objektivní úspěchy není zájem o studium na naší fakultě takový, jaký bychom si představovali. Propagace studia, ale i profilu absolventa jakožto odborníka, který se uplatňuje ve všech oblastech farmacie a laboratorní diagnostiky, bude jedním z mých hlavních úkolů. Navíc bych chtěl absolventům bakalářských programů z jiných fakult nabídnout hlubší vzdělání ve vybraných farmaceutických vědách a odvětvích mimo samotné lékárenství a klinickou farmacii, abychom vyplnili na farmaceutickém trhu práce místo, které v tuto chvíli zaplňují absolventi chemických, přírodovědných či zdravotnických fakult.

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

Nezbývá mi než popřát naší fakultě a univerzitě do dalších let mnoho dobra, štěstí, blaha a zdaru,

Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque eveniat

a Vám, magnificence paní rektorko, ale i Vám, vážení kolegové, slibuji, že budu vykonávat funkci děkana dle svého nejlepšího vědomí a svědomí a udělám vše pro to, abych nezklamal důvěru akademické obce ve mně vloženou. Pevně věřím, že společně se svými nejbližšími spolupracovníky – proděkany a paní tajemnicí, a i s členy akademické obce fakulty, kterým není budoucnost fakulty lhostejná,

dokážeme posouvat fakultu dál na špičku vzdělávání, vědy a výzkumu ve farmaceutických vědách nejen v České republice, ale i v mezinárodním srovnání.

Vivat, crescat, floreat facultas pharmaceutica Universitatis Carolinae.

Na úplný závěr mi prosím dovolte malou odbočku od fakultních a univerzitních záležitostí, která by v jiné době na podobnou slavnost nepatřila. Probíhající pandemie nám ukázala, jak snadno se prostřednictvím online prostoru dá manipulovat s davem, zakořeňovat zhoubné myšlenky, rozsévat nejistotu a zmatek a rozdělovat demokratickou společnost. Začíná to pochybnostmi o protiepidemických opatřeních, pokračuje to bludy o očkování, a končí to překrucováním reality a bagatelizací mezinárodních hrozeb, jejichž důsledky vidíme v těchto tragických dnech sami. Osobně mě situace na Ukrajině velmi zasáhla. Ani nedokáži přesně popsat své pocity, když si uvědomím, jaké v uvozovkách problémy řešíme jak v práci, tak v osobním životě my, zatímco pár set kilometrů od nás umírají lidé rukama invazní armády. Chtěl bych vyjádřit svou osobní podporu a obdiv obráncům svobody a demokracie na Ukrajině a osobně budu podporovat jakákoli nevojenská opatření namířená proti agresorovi, i kdyby měla vést k razantnímu snížení mé životní úrovně. Nezapomínejme, že ústupky, hledání bezbolestných řešení a usmiřování, známé jako politika appeasementu, vedly ve svém důsledku k vypuknutí druhé světové války. To, co se nyní děje u našich někdejších sousedů, může nastat velmi rychle a v daleko horší podobě i v dalších evropských zemích, včetně té naší. Budme prosím připraveni, pokud to bude nutné, se uskromnit s hrdostí a nadějí v čas budoucí.

Děkuji.